No. 865 Zaterdag 28 Juli 1900. 17de Jaargang.

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 27 Juli.

De hoofdstad van het Hemelsche Rijk.

Tot recht verstand van hetgeen in China's hoofdstad kan gebeurd zijn, is een beschrijving harer situatie niet ondienstig.

Peking bestaat uit twee hoofddeelen. Het noordelijke deel is de Tartarenstad, het zuidelijke de Chineezenstad. Deze onderscheiding berust op de geschiedenis des lands. De oorspronkelijke Chineezen namelijk — althans die van vóór de Mandsjoes-dynastie, er waren nog andere volksstammen voorafgegaan — zijn in de 17de eeuw door de Mandsjoes onderworpen, en dezen laatsten (ook Mongolen trouwens) hebben in alle voorname plaatsen een afzonderlijk deel van de stad voor de eigenlijke Chineezen afgeperkt. Voor zich zelven hebben zij de Tartarenstad gereserveerd.

In Peking zijn die twee deelen zeer regelmatig van vorm. De (noordelijke) Tartarenstad is nagenoeg een zuiver vierkant, omgeven door een bijna 24 K. M. langen muur, die 13 meter hoog en van boven 11 meter breed is. Op de vier hoeken en boven de negen poorten van deze stad verheffen zich torens van 30 meter hoogte. De poorten zijn door bolwerken verdedigd, de muren door bastions, die op een onderlingen afstand van 100 meter liggen. De Chineezenstad vormt een ook weer tamelijk zuiveren rechthoek, die met een der lange zijden (die wat langer is dan een der zijden van de vierkante Tartarenstad) tegen het noordelijke deel aansluit.

Ook deze stad wordt door een muur omgeven, die 16 K.M. lang is en zeven poorten heeft. De muur en de torens van de Chineezenstad zijn echter veel lager dan die van de Tartarenstad. De aanleg der straten is in beide deelen van Peking zeer regelmatig; vooral in het noordelijk deel is het kruisen van straten onder rechte hoeken regel. Kleine (en in de Chineezenstad groote) parken vindt men binnen deze muren evengoed als uitgestrekte waterpartijen, een van deze laatste, waarover de Marmeren Brug ligt, bevindt zich in de Keizerlijke Stad, die midden in de Tartarenstad ligt en daarvan ongeveer een vijfde deel beslaat.

Ook dit gedeelte is weer een rechthoek, bijna een vierkant, met alleen aan den Zuidwesthoek een stuk er uit. En binnen deze stad ligt een ander vierkant; de Roode of Verboden Stad, de residentie des keizers, ook weer met muren en grachten omgeven. Tusschen het groen van de tuinen, die nog uit den tijd van vóór de Mandsjoes dagteekenen, glinsteren daar de geel, groen en blauw verglaasde pannen van de paleizen en tempels. De huizen hebben meestal maar één verdieping, doch de audiëntiezalen van den keizer (nu de de keizerin) staan hier en daar op hooge onderstukken.

Een eigenaardigheid van de straten is nog, dat zij op de kruispunten vaak triomfpoorten vertoonen; houten bogen, soms maar een, soms zelfs ook vier op één kruispunt.

In de Chineezenstad ligt de ontzaglijk uitgestrekte „Tempel des Hemels" en de ook zeer groote Tempel van den Landbouw, voorts de Chineesche schouwburgen en vele winkels, benevens een tempel, die dienst doet voor de zeer druk bezochte weekmarkt.

In de Tartarenstad heeft men in het zuiden de gezantschappen, (nagenoeg alle in een straat; het Engelsche gezantschap ligt iets noordelijker en het Belgische nog verder naar 't noorden), voorts twee groote Katholieke kathedralen, (waarvan vermoedelijk de nieuwste, in de keizerlijke stad gelegen, is afgebrand), een paar groote Russische kerkelijke gebouwen, Protestantsche bedehuizen, zendingsgestichten, hospitalen enz. en een menigte Chineesche tempels, o. a. die van Confucius en van Lama geheel in het noorden, pagodes en andere gebouwen. Ook zijn er drie of vier Mahommedaansche moskeeën.

De meeste Europeesche gebouwen liggen in het Oosten en Zuiden van de Tartarenstad; en wanneer wij dus hooren, dat er gebouwen zijn verwoest in het Oosten van de stad, dan staat zeker te vreezen, dat het juist de groote kerken en hospitalen zullen zijn.

Peking ligt aan de Pei-Ho, die van begin December tot het einde van Februari gewoonlijk dichtgevroren is. De stad heeft geheel en al een vastelandsklimaat, 's zomers veel warmer, 's winters veel kouder dan Napels of Lissabon, waarmee Peking ongeveer op dezelfde breedte ligt. Er wonen, volgens de zendelingen, niet veel meer dan 500,000 zielen, (vroeger sprak men altijd van 2 millioen) en daar Peking niet voor den handel is opengesteld, zullen er slechts enkele honderden vreemdelingen wonen, die behooren tot de legaties of tot zendelingsgenootschappen.

De oorspronkelijke Chineezen nu, van wie wij hierboven spraken, zijn, in den grond, allen vreemdelingen vijandig gezind, ja zelfs velen hunner rangschikken de Mandsjoes, den machtigen stam, waaraan sedert eeuwen de dynastie te Peking toebehoort, onder de „duivels van buiten". Hieruit volgt, dat het Mandsjoesch element door het Chineesche verdrongen wordt en dat elke poging van een souverein, om nieuwigheden ingang te doen vinden, een opstand tot nasleep heeft.

Onder velerlei opzicht bestaat het keizerlijke gezag in China slechts bij name.

Nog kan wellicht de dynastie der Mandsjoes voor tijd en wijl gered worden door een Europeesche tusschenkomst, doch hare jaren zijn geteld.

Men heeft beweerd, dat de keizerin de partij der opstandelingen kiest.

Dit valt niet te betwisten, zoo men hier slechts onder verstaat, dat zij het, door omstandigheden daartoe gedrongen, met het Chineesche element houdt, hetwelk de westersche beschaving verafschuwt, elke hervorming verfoeit en zich krachtig verzet tegen elken inbreuk op aloude gewoonten, door de uitvindingen en de ondernemingen der Europeanen binnen de grenzen van het aloude China gedaan.

Derhalve bestaat er slechts, zoo te Peking zelf als in het gansche rijk, een worsteling tusschen de conservatieve partij, die de oorspronkelijke gewoonten, van meer dan dertig eeuw ouderdom, ongeschonden wil bewaren, en tusschen die, welke zich, in zekeren zin, wèl voor nieuwigheden wil laten vinden.

Hiermede hebben de mogendheden in de eerste en voornaamste plaats rekening te houden, zoo zij zich bittere teleurstellingen wenschen te besparen en hunne belangen willen verdedigen.

Welke die belangen wel zijn?

Duitschland legt in Shantong de spoorwegen van Kiautschou naar Tsin-Tau, Tsinan en I-Tschou. Voorts die van Tsinan naar I-Tchow en de verdere verbinding dezer beide plaatsen met de lijn, welke Wilhelms rijk en Engeland onderling van Tien-Tsin naar Tschin-Kiang over Jangtsekiang willen leggen.

Engeland belast zich in noordelijk China met het leggen der lijnen Shanhaikwan—Niutschwang; in midden-China met die van Shangai naar Hsinjang eenerzijds en Ning-po anderzijds; in het zuiden met die van Kanton naar Höntu en bovendien nog wel twee verbindingslijnen van het Indische spoorwegnet met Jünnan over Kun-long en Ta-li-fu eenerzijds en Semau anderzijds.

Rusland legt, buiten de lijn van Mandsjoerije, nog den spoorweg van Port-Arthur over Niutschwang naar

Feuilleton.

Hoe te B. in Frankrijk eene bijzondere school werd geopend.

(*Slot*).

Bij deze woorden voelt de fiere dochter het rood der verontwaardiging haar naar de wangen stijgen en, de eer van haren staat door dien geestloozen bullebak niet willende vertrapt zien, antwoordt zij, zich kalm bedwingende:

— Mijn vader is een flinke fabrikant in Bretagne; door een geëerd kapitein ben ik ten huwelijk gevraagd, maar, volgens mijne neiging ben ik het geestelijk leven ingetreden; dit stond mij vrij. Gedurende den oorlog van '71 werd ik naar de ambulancen gezonden en de vinger, welke hier aan mijne linkerhand ontbreekt, werd door een Pruisische kogel weggenomen.— Zou het onbescheiden zijn, te vragen, waarmede Mijnheer Tribaud zich gedurende dien tijd bezig hield?............

— Daarover heb ik u geen rekenschap te geven, antwoordde zijn edelachtbare, terwijl hij op zijne hielen draaide. Hij gevoelde zich erg gehinderd door deze vraag, die hem verschillende oneerlijke bedrijven in het geheugen riep. Evenwel, hij hield zich niet verslagen. Hardnekkig bleef hij allerlei opwerpingen zoeken, tegen de opening der religieuze school. Hij vond ze ongezond;— dat was gemakkelijk te zeggen, maar niet te bewijzen: — in dezelfde straat, als de gemeenteschool: — welnu de zon schijnt voor iedereen; — in de nabijheid eener smidse en van eene herberg; — dat men den smid en den herbergier zegge, dat het hun vrij staat, zich elders te gaan vestigen;— te dicht bij het kerkhof; wel neen, het kerkhof bevindt zich op 150 M afstands; veel verder, dan door de wet vereischt wordt, — eindelijk nog te ver van de kerk! — wel, wel, dat is toch wezenlijk al te bar.

Ten laatste werd toch, na eene maand uitstel, de school geopend, in weerwil der tegenwerking van burgemeester Tribaud. Een twaalftal kinderen, die met ongeduld den uitslag der discussie hadden afgewacht, kwamen zich vervoegen bij de zuster, die het recht nog niet had, hun een enkel der zeven en twintig gerechten, welke op de spijskaart der schoolwet voorkomen, toe te dienen, maar hen voorloopig bezig hield met spelen, bidden, zingen, het opzeggen van den catechismus. De magistraat was gedwongen, zich overwonnen te verklaren. Hij zwoer, zich te zullen wreken.

Doch ziet, eenige maanden later kreeg hij een zeer kwaadaardig fijt aan den duim zijner rechterhand. De ongelukkige leed verschrikkelijk en de dokter sprak van snijden en branden en wel, zoo spoedig mogelijk. Tribaud weende als een kind, toen een zijner dienstboden uitkomst kwam brengen.

— Hebt ge het nog niet gehoord, Mijnheer? De kleine zuster Francisca die zich onlangs hier is komen vestigen, heeft een geheim geneesmiddel daarvoor en het werkt uitstekend, want in zeer korten tijd heeft zij mijne grootmoeder genezen en ook nog Toontje, Susa en den armen daglooner Loopers.

Daar Tribaud voortdurend hevige pijnen leed en zeer opzag tegen eene pijnlijke operatie, zeide hij op zekeren morgen tegen zijne echtgenoote:

— Rosine, gij moet de kloosterlinge bij mij ontbieden; doch zeg haar dat zij laat in den avond komt en door het tuinpoortje. Zeg ook, dat men haar goed zal betalen.

Twee uren later, op den vollen middag, terwijl het verkeer in de straten het drukste was, begaf de slimme non zich naar des burgemeesters huis en belde bij de groote poort aan. Binnengelaten zijnde, gaf zij haar verlangen te kennen, bij den zieke te worden gebracht. Deze, wiens pijnen op het hoogst klommen, riep en smeekte om genade voor de haar aangedane verongelijking en — hoe de wolf in een lam was veranderd — betuigde zijne oprechte genegenheid voor de katholieke zaak, daarbij ophalende van het godvruchtig afsterven zijner moeder, de gelukkige herinnering aan zijne Eerste Communie enz. Het goede zusterke, zonder hem het minste tegenverwijt te doen, verbond met haar bijzondere zalf eenvoudig en bedaard den vinger, die zoovele protesten tegen

Mukden, en verder noordwaarts nog eene lijn van Pao-ting naar Tai-juen.

Hierbij komt nog een derde en zeer belangrijke spoorweg, die van Peking over Kalgan naar Kiachta, welke aan het Siberische spoorwegnet wordt aangesloten.

Frankrijk is in het bezit van concessies voor den aanleg der lijnen van Pak-hoi naar Nanning, van Langson naar Nanning, van Langson nar Kaihwa en van Lao-kay naar Junnan.

De republiek der V. S. is met den aanleg bezig der lijn van San-Schui naar Hankou, wier noordelijke aansluiting tot Tschong-ting, bezuiden Paoting door een Belgisch syndicaat geschiedt.

En eindelijk zorgt Italië voor de twee lijnen, welke de provincie Schansi doorkruisen en zuidwaarts van Hsiang- en Hsi-ingan eindigen.

De souvereiniteit des Pausen.

In de *Civiltá cattolica* las men dezer dagen een meesterlijk artikel, waarin zakelijk en met vermijding van allen noodeloozen omhaal de vraag beantwoord wordt: Kan er al dan niet sprake zijn van de souvereiniteit des Pausen?

De schrijver van het opstel toont met gangbare en onweerlegbare bewijzen aan, dat de wereldlijke souvereiniteit, welke de Plaatsbekleeder van Christus in onze dagen nog bezit en uitoefent, beslist daadwerkelijk is en dus geenszins als "eershalve gedoogd" beschouwd mag worden.

Deze bewering van den auteur is in hoofdzaak gegrondvest op de scherpzinnige vertoogen van een geleerd Spaansch jurist, oud-hoogleeraar der Madridsche universiteit en thans nog medelid van het Internationaal Instituut. En buiten deze vertoogen heeft de schrijver zich nog bediend van de niet minder belangrijke opmerkingen van den vermaarden rechtsgeleerde Pasquale Fiore, professor-ordinarius der Napelsche hoogeschool en eveneens lid van het Instituut van internationaal recht.

Ziehier het eerste feit, dat in het artikel der *Civilta cattolica* tot beantwoording der gestelde vraag vermeld wordt.

Krachtens een onderhandeling tusschen den bevelhebber der Italiaansche troepen en dien der Pauselijke soldaten hebben eerstgenoemden Rome bezet. Nadien valt er geen enkele politieke daad aan te stippen, of beter gezegd, sinds is er geen diplomatiek verdrag van vrede en van vriendschap gesloten, gelijk zulks na elken oorlog, na iedere capitulatie gebruikelijk is. Niets van dien aard heeft er tusschen het Italiaansche gouvernement en de Pauselijke regeering plaats gehad.

Juridisch volgt hieruit, dat er derhalve tot dit oogenblik van geen beeindiging van den oorlog te spreken valt, ja, dat men veeleer aan een wapenstilstand van bijna dertig lange jaren te denken heeft. Bijgevolg duurt juridisch en feitelijk de toestand der vijandelijkheden voort, en dit wel tusschen degenen, die de stad Rome bezetten, en tusschen den Souverein die er sedert eeuwen met het gezag is bekleed geweest.

Tweedens. In dezelfde capitulatie was niet begrepen de bezetting der Leonijnsche wijk, zooals men weet door troepen, welke onder bevel van generaal Cadorna stonden. De Leonijnsche wijk is derhalve bezet geweest, niet echter het Vaticaan. En dit gebied, nog in het bezit des Pausen, m. a. w. het Vaticaan, bleef het rijk, waarin, feitelijk en tot den dag van heden de Pauselijke souvereiniteit wordt uitgeoefend. In het Vaticaan toch voldoet de Paus aan alle denkbare voorwaarden, die aan het juridisch en feitelijk bestaan der souvereiniteit gesteld worden: hij bezit een gebied, onderdanen en gezag. Van de zijde des Pausen is verder het Vaticaan onder geen enkel opzicht afgestaan, en van den kant der Italiaansche regeering werd het evenmin ooit door troepen bezet. De overwinning dus, waarop deze laatste haar materiëel recht van bezit op Rome blijft grondvesten, breidde zich niet verder uit dan tot den drempel der historische bronzen poort van het Vaticaan. Volgt hieruit niet zonneklaar, dat noch uit hoofde van afstand, noch krachtens recht van overwinning het kleine Vaticaansche domein ooit aan het Hoofd der Kerk is ontnomen geworden of in bezit is geweest van de Italiaansche regeering?

De Paus derhalve is in zijn souvereiniteit, welke hij over Rome uitoefende, doodeenvoudig gekortwiekt, hij heeft zich teruggetrokken in het Vaticaan, dat een deel van Rome, een deel der Kerkelijke Staten uitmaakte. Bijgevolg heeft de voormalige souverein nòch zijn hoofdstad, nòch zijn oud gebied verlaten.

Rechtens en feitelijk bestaat derhalve nog de wereldlijke en politieke souvereiniteit des Pausen en dit evenzeer als die van welken anderen souverein ook, al moge deze zelfs heerschen over millioenen en nogmaals millioenen. 't Doet er niet toe, dat de Pauselijke Staat ternauwernood een uitgestrektheid van vijf vierkante kilometers bezit, genoeg is het, dat hij bestaat en dientengevolge geëerbiedigd behoort te worden zoo goed als het onmetelijk Czarenrijk en het kleine Montenegro.

Zoodanige redeneering sluit, dunkt ons, alle repliek, alle tegenwerping uit. Want zelden is iets helderder en op meer bevattelijke wijze aangetoond, dan in de *Civiltá cattolica* het feit, dat, zelfs in de tegenwoordige omstandigheden, 's Pausen souvereiniteit metterdaad voortduurt.

---

haar had onderteekend, weigerde, ook maar de geringste geldelijke belooning te ontvangen, groette vriendelijk en vertrok. Na het derde verband was de kwaal geweken, des magistraten duim was volkomen genezen. Tribaud liet aan de "zoo handige en zoo zachtaardige" kloosterzuster een patrijs en een flesch wijn bezorgen; vervolgens, na haar in den vollen gemeenteraad den uitbundigsten lof te hebben toegezwaaid, wist hij, met zeven stemmen tegen vijf, te verkrijgen, dat uit de gemeentekas aan Madame Françoise eene jaarlijksche toelage van 100 francs werd toegekend voor hare vele zorgen aan verschillende arme zieken.

Dan, — o, menschelijke onstandvastigheid! — het volgend jaar liet burgemeester Tribaud, — woedend en afgunstig, omdat de onderwijzeres der gemeenteschool slechts twee diploma's van onderwijs had behaald, terwijl de zuster er vier verkreeg, — onmiddellijk de jaarlijksche toelage van deze laatste opheffen en weer hoorde men hem schelden en tieren tegen de inmenging der clericalen, tegen de bemoeizucht der pastoors, tegen de bijgeloovigheid, tegen de onwetendheid der geestelijken, enz., enz.!

Nieuwsberichten.

CURACAO.

Officieele berichten.

Bij koninklijk besluit zijn benoemd tot lid van den Kolonialen Raad in de kolonie Curaçao de Heeren C. Gorsira en J. P. E. Gaerste.

Havennieuws.

De Heer M. de Castro, Consul van Sto. Domingo op ons eiland, heeft de *Clemencia* aangekocht en zal daarmede een geregelden dienst van tweemaal per maand openen tusschen Curaçao en Sto. Domingo.

* *
*

Den 1sten Juli vertrok uit Amsterdam per *Prins Willem II* de wetenschappelijke expeditie voor Suriname. Officieele betoogingen hadden niet plaats; alleen werd den leider, dr. H. van Capelle, uitgeleide gedaan namens het Koloniaal Museum te Haarlem door de heeren Greshoff en Verwijnne.

Het was aan den steiger zeer druk. Die belangstelling gold, behalve de expeditie, een detachement Javanen, die naar Suriname werden overgebracht.

Posterij.

El Imparcial van 24 Juli ll. bevat het volgende met betrekking tot het bestellen van brieven en drukwerken:

„De groote hoeveelheid brieven, couranten, monsters, enz., enz., die met de post van New-York komen, is oorzaak, dat de ontvangst der correspondentie wordt vertraagd.

Wij gelooven dat het zeer nuttig zou zijn, indien het mogelijk is, dat eerst de brieven werden afgegeven, en men daarna overging tot het uitdeelen der drukwerken, om daardoor de vertraging te vermijden van de ontvangst der correspondentie, welke het voornaamste is, en om te voorkomen, dat de beambten der posterij met minder zorg werken."

Wij zouden hierbij nog den wensch willen voegen, dat er ook zorg gedragen worde om de aangekomen stukken na aankomst der mail wat spoediger dan in den laatsten tijd het geval is, in de handen der geadresseerden te doen komen, hetzij die stukken aan het postkantoor worden afgehaald, hetzij ze aan huis bezorgd moeten worden.

* *
*

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

José L. Baoz, R. E. Faulkner, Maria Klaassen, Jose Fuenmayor Reyes [2], Emilio Reinhard [2], Wilhelm Severyn, Lodewijk van Eps.

Niet voor bestelling vatbaar een drukwerk geadresseerd aan C. B. Mas, Bonaire.

Leger en Marine.

— Den 15n Juli vertrok uit Amsterdam per stoomschip *Oranje Nassau* naar West-Indië een afdeeling aanvullingstroepen, bestaande uit alle ter uitzendig naar West-Indië beschikbare manschappen, waarvan 15 bestemd zijn voor Curaçao en de overigen voor Suriname. Het bevel over dit detachement is opgedragen aan den 2n luit. der inf. J. L. Schoonhoven, die bestemd is voor Curaçao.

— De 1e luit. der inf. H. Van Dam, die gedetacheerd is geweest bij de landmacht in West-Indië en in garnizoen was te Curaçao, is in Nederland teruggekeerd; aan hem is twee maanden verlof toegestaan.

— De kapt-luit. ter zee H. G. J. Wolterbeek, die den 15den Juli uit Nederland vertrokken is naar Curaçao ter vervanging van den kapt-luit ter zee W. J. De Bruyne, commandant van Hr. Ms. korvet *Sommelsdijk* en als zoodanig tevens stations-commandant der zeemacht in West-Indië, werd met 19 Juni eervol ontheven van het bevel over Hr. Ms. schoener *Zeehond*.

De kapt-luit. ter zee W. J. De Bruyne zal aangewezen worden om bij terugkomst uit West-Indië den kapt. ter zee D. Stolp als commandant van het Kon. Instituut voor de marine te vervangen.

El Imparcial.

Wij hebben nooit onze sympathie voor *El Imparcial* verborgen. Integendeel, wanneer de gelegenheid zich aanbood, hebben wij daaraan uiting gegeven. En die sympathie onzerzijds berust op het feit, dat *El Imparcial* met ons één van geest, den eerbied voor godsdienst en gezag hoog houdt, zuivere, gezonde beginselen voorstaat en verbreidt en in het worstelperk der Pers een eerlijk, ridderlijk kampvechter is. Dit bewees *El Imparcial* vooral in den laatsten tijd, toen hij gedwongen werd den handschoen op te nemen voor het goed recht der colombiaansche Regeering, dat zoowel door woord als door daad op vermetele wijze aangeschonden werd.

Een hartelijken gelukwensch met den volbrachten arbeid van zes en twintig jaren, een innig oprechte zegenbede voor behoud en vooruitgang brengen wij dus heden aan *El Imparcial*, nu dit blad met het nummer van laatstleden Dinsdag zijn zeven en twintigsten jaargang is ingetreden.

Venezuela.

Den 24sten Juli is door den President van Venezuela Cipriano Castro te Caracas de vrede afgekondigd. Wij hopen, dat die vrede voor Venezuela van langen duur zal zijn en naar men zegt moet de tegenwoordige President wel de man zijn om evenals vroeger Guzman Blanco met ijzeren vuist den vrede te handhaven.

Colombia.

Het laatste bolwerk der oproerlingen in het binnenland van Colombia is gevallen; Cúcuta werd 23 Juli door de regeeringstroepen ingenomen. Generaal B. Ruiz zou naar Maracaibo ontsnapt zijn; later kwam echter hier het bericht, dat hij te Cúcuta gevangen zou zijn genomen.

In de kustplaatsen ontwikkelen de opstandelingen nu nog eenige kracht. Panama werd deze week door hen aangevallen en zij behaalden er zelfs eenig voordeel, tenminste indien het hier ontvangen telegram vertrouwbaar is. Aan den kant der regeeringstroepen zou generaal Lozada gewond en 300 man gedood zijn. Er werd versterking gevraagd.

La Semana Cristiana Ilustrada.

Recomendamos á nuestros lectores esta importante y hermosa publicación que contiene en cada número las vidas de los santos de la semana ilustradas con magnificos grabados. En cada hogar cristiano debe leerse esta revista.

Precio de suscripción por un año 8 fr. 50 (ó 10 pesetas). Dirigirse á los señores Popelin Hnos., 3 rue Séguier, Paris.

El pago de la suscripción puede verificarse también con 180 estampillas usadas de Curaçao por el término de un año.

BUITENLAND.

Rome. — Volgens een bericht uit Christjania aan de *Germania* is de beroemde Luthersche schrijver en godgeleerde dr. Krogh Tonning tot het Catholicisme overgegaan. Daar de nieuw bekeerde zoowel onder de Protestantsche geestelijkheid als leeken in hoog aanzien staat, moet zijn terugkeer in den schoot der Moederkerk wel een diepen indruk maken. Een vriend van dr. Tonning, de theol. cand. Sörensen, heeft reeds op 6 Jan. jl. het Protestantisme afgezworen en op den eersten Pinksterdag het H. Sacrament des Vormsels ontvangen.

Italie.—Sarraco, de vroegere vriend en geestverwant van Crispi, is er in geslaagd, een nieuw kabinet van Italië te vormen. Hij zelf is minister–president en minister van binnenlandsche zaken. Visconti Venosta, minister van buitenlandsche zaken, Geanturca minister van justitie. Rubini minister van de schatkist, Branco minister van openbare werken, Gallo minister van onderwijs, di San Martino, minister van oorlog, Morin, minister van marine, Carcano, minister van landbouw en Pascolato, minister van post en telegraaf.

Het meerendeel van deze nieuwe bewindslieden zijn groote onbekenden. Een uitzondering maken daarop alleen de premier en de heeren Visconti Venosta en Gallo. De heer Visconti Venosta, een werkelijk gematigd man, die ook tegenover het Vaticaan steeds een verzoenende politiek volgde, was minister van buitenlandsche zaken in het afgetreden ministerie Pelloux, en deed dit tot heengaan besluiten door zijn verzet tegen de onderhandelingen, die met de uiterste linkerzijde zijn gevoerd. Men zou dus hieruit mogen opmaken, dat het Ministerie van toegeven niet weten wil. Er staat tegenover, dat de heer Gallo als president der Kamer de onderhandelingen met de uiterste linkerzijde heeft gevoerd en dus verondersteld mag worden, voor onderhandelingen te zijn.

Duitschland. — Ongetwijfeld bewijzen wij dezen of genen nog een dienst, met het navolgende staatje van de Duitsche vloot:

Voor 10 April 1898 bestond de Duitsche vloot uit:

17	pantsertschepen......	102.962	ton
8	groote kruisers........	50.695	„
23	kleine „	44.377	„

Volgens de vlootwet van 10 April 1898:

19	pantserschepen........	206.347	ton
12	groote kruisers........	90.004	„
30	kleine „	62.857	„

Volgens de nu aangenomen vlootwet:

38	pantserschepen......	416.886	ton
14	groote kruisers......	107.604	„
38	kleine „	62.857	„

Engeland. — Het *War Office* maakt de volgende verliezen bekend, door de Engelschen van het begin van den oorlog tot 16 Juni geleden.

	Offic.	Mansch.	Totaal.
Gedood........................	243	2353	2596
Aan wonden overleden	64	558	622
Gewonden........................	800	10348	11148
Vermist en gevangen.......	41	1469	1510
Aan ziekten overleden......	123	3782	3905
Door ongevallen overl......	0	60	60
	1271	18570	19841

De op 31 Mei bij Lindley gevangen Yeomanry en de bij Roodewal geleden verliezen der Derbyshires komen onder deze cijfers niet voor.

Hun aantal bedraagt ongeveer 1200, terwijl evenmin onder het totaal inbegrepen zijn 724 officieren en 15039 minderen, die als invaliden naar Engeland zijn teruggekeerd.

Zoodoende wordt het geheele verlies tot 16 Juni 2000 officieren en 34.800 minderen. De verliezen, na 16 Juni geleden, medegerekend, zijn sinds het begin van den oorlog een kleine 40.000 Engelschen buiten gevecht gesteld.

—Het aantal mannen, paarden, kanonnen enz., dat van Engeland naar Zuid-Afrika getransporteerd werd sedert 20 October 1899, is enorm.

Dit zijn de officiëele getallen:

In October 32 schepen, 28,679 man. 3680 paarden, 76 kanonnen, 360 wagens of karren.

In November 38 schepen, 29,178 man, 5559 paarden, 100 kanonnen, 522 wagens.

In December 23 schepen, 19,453 man, 3275 paarden, 61 kanonnen 335 wagens.

In Januari 1900, 34 schepen, 27,759 man, 6023 paarden, 117 kanonnen, 448 wagens.

In Februari 39 schepen, 33,604 man, 5596 paarden, 28 kanonnen, 117 wagens.

In Maart 35 schepen, 28,426 man, 4397 paarden, 23 kanonnen, 137 wagens.

In April 19 schepen, 11,492 man, 4340 paarden, 2 kanonnen, 32 wagens.

In Mei 11 schepen, 7200 man, 2623 paarden, 2 kanonnen, 0 wagens.

In Juni (de eerste week) 3 schepen, 2343 man, 840 paarden, 0 wagens.

Dat is totaal 234 schepen, 188,141 man, 36,333 paarden, 409 kanonnen, 1951 wagens.

Hoevele millioenen dat gekost zou hebben?

Rusland. — Graaf Murawieff, de minister van buitenlandsche zaken in het rijk van Czaar Nicolaas is geheel onverwacht en plotseling overleden. Zijn toestand scheen in de laatste dagen voor zijn dood juist alleszins bevredigend. De graaf gebruikte nog kort voor zijn verscheiden zijn koffie en maakte, vooraleer zich aan zijn arbeid te zetten, als naar gewoonte eenige beschikkingen nopens zijn middagmaal. De dood wordt toegeschreven aan een hersenbloedstorting.

Belgie. — Jules Bara is te Brussel overleden. Als hoogleeraar aan de universiteit aldaar, werd hij in 1862 door de liberalen tot lid der Kamer van Afgevaardigden gekozen. In 1865 minister van justitie in 't Kabinet Frère-Orban, droeg hij in 1868 het wetsontwerp tot afschaffing van de doodstraf voor, dat door de Kamer aangenomen, maar door den Senaat verworpen werd. Toen 't Kabinet in 1870 bezweek, hernam hij zijn zetel in 't Parlement en was daar, als aanvoerder der liberalen, tot 1878 de bestrijder der Katholieke ministeriën. Bij de zegepraal der liberalen van dat jaar, kwam Frère-Orban weer aan het roer van Staat en nam Bara weder de portefeuille van justitie in handen. Dit Kabinet hield zich staande tot 1883, toen de Katholieken de meerderheid verkregen en Bara weder op zijn post in de Kamer terugkeerde. Tot 1894 bleef Bara in de Kamer. De Koning verhief hem in dat jaar tot minister van Staat.

China. — Weinig nieuws over den toestand in China geven de telegrammen der laatste dagen. Uit de berichten over het verwoesten der missies blijkt echter genoegzaam, dat de Boxers steeds voortgaan de vreemdelingen uit te drijven en te vermoorden. De keizer van China zou bemiddeling van Frankrijk verzocht hebben zonder echter melding te maken van het lot der Europeanen te Peking. Het antwoord op dit verzoek zal gezonden worden aan den franschen gezant te Peking; echter wenscht de fransche Regeering eerst inlichtingen te ontvangen omtrent den toestand van den franschen gezant.

Klonk het bericht reeds een weinig vreemd, dat het opperbevel over de verbonden troepen door Japan zou gevoerd worden, thans zou dit opperbevel aanvaard worden door Duitschland, een bericht, dat wel aannemelijker klinkt, en de *Daily Express* weet mede te deelen, dat Japan een troepenmacht van 60.000 man, uitgerust als tot een oorlog, die lange jaren duren moet, naar China zendt.

In tegenspraak echter met het telegrafisch bericht, dat aan Duitschland het opperbevel over de verbonden troepen is toevertrouwd, deelen de europeesche bladen mede:

Het commando der ter bescherming van de gezantschappen en europeesche ingezetenen in China afgezonden internationale troepenkorpsen is den engelschen admiraal baron sir Michael Culme-Seymour opgedragen. Admiraal Seymour, een man van 64 jaren, stamt af van een der oudste adellijke familiën in Engeland, welke sedert 1832 drie admiralen aan de britsche vloot gegeven heeft. In 1850 trad hij in den zeedienst. Den eersten oorlog maakte hij in 1852 mede tegen de Birmannen, waarna hij zich naar de wateren der Oostzee begaf en vlaggeluitenant werd gedurende den chineeschen oorlog in 1860. Na een korten dienst tijd als secretaris van den minister van marine werd hij commandant der stations aan den Stillen Oceaan, en van Mei 1890 tot Mei 1892 was hij *senior officer* van het Kanaaleskader. In 1893 volgde zijn promotie tot admiraal, en nog in hetzelfde jaar werd Seymour in de plaats van admiraal Tryan, die bij het vergaan van de *Victoria* den dood vond, commandant van het eskader der Middellandsche Zee. Later werd hem het commando over het Oost-Aziatisch smaldeel toevertrouwd.

Voorts meldt de telegraaf nog, dat ook te Washington en te Berlijn van de chineesche regeering verzoeken tot bemiddeling zijn ontvangen. Echter zoowel Amerika als Duitschland hebben in denzelfden geest als Frankrijk op die verzoeken geantwoord.

Uit Oost-Indië vertrok, zooals wij reeds in een vorig nummer hebben gemeld, de *Holland* naar de chineesche wateren. Dit had plaats den 23sten Juni, doch het schip moest te Hongkong binnenloopen. De commandant ontving echter order, zoo spoedig mogelijk naar Shanghai te vertrekken, waar het 6 of 7 Juli moest aankomen. Het pantserdekschip *Holland* had een landingsdivisie, 130 man sterk, aan boord.

Transvaal. — Generaal Botha schijnt het offensief te willen hervatten, op het vernemen der laatste successen in den Vrijstaat. Botha's hoofdstelling bevindt zich nauwelijks 15 K. M. van Pretoria, en de Boerenopperbevelhebber wiens macht door de samensmelting met de troepen van Christiaan Botha uit Natal tot 16 à 20.000 man is aangegroeid, wacht slechts op de eerste gelegenheid de beste om zijn slag te slaan tegen de enorm verzwakte macht van Roberts. Met zijne gewone voorzichtigheid echter neemt Louis Botha de beste maatregelen om zijn terugtocht te kunnen dekken, als hij verplicht wordt voor de overmacht te wijken. Men kan er echter op rekenen, dat hij eerstdaags van zich zal doen hooren.

In den Vrijstaat zijn Dewet's bewegingen moeilijk te volgen, en de *Times* geeft een curieus lijstje van de achtereenvolgende successen van dezen geduchten Vrijstater. Met argusoogen bespiedt Dewet de bewegingen van den vijand, en nauwelijks heeft hij met waar veldheerstalent een kleine fout bespeurd, of hij weet er op allerbehendigste wijze gebruik van te maken. Door onvermoeide waakzaamheid weet hij, wanneer een overmachtige vijandelijke troepenmacht nadert. Dan verdwijnt hij spoorloos, terwijl zijne achterhoede den vijand bezighoudt en misleidt. Op den duur echter zou Dewet het met zijne betrekkelijk kleine macht niet alleen vol kunnen houden. Gelukkig echter krijgt hij hulp van een waardig medestander, generaal Olivier. Deze welbekende Boerenbevelhebber, die volgens Engelsche berichten reeds was gedood, is weder tot het rijk der levenden teruggekeerd en heeft blijkbaar nog niets van zijn veldheerstalenten verloren. Hij heeft den ijzeren gordel, die generaal Rundle meende om hem gesmeed te hebben, verbroken en is doorgerukt naar het zuiden om Dewet in zijn spoorwegvernielingswerk bij te staan.

Voorts meldt een bericht uit Buluwaijo, dat Carrington's divisie weldra uit het noorden Transvaal zal binnenrukken.

Het is nogal een troostende gedachte, dat Carrington, zelfs wanneer hij geen tegenstand ontmoet, minstens 1½ maand zal noodig hebben om Lijdenburg te bereiken.

— Zeer schaarsch zijn de berichten, die langs telegrafischen weg over den oorlog in Zuid-Afrika inkomen. En geen wonder, daar de kabels,

die Zuid-Afrika met de overige wereld verbinden en in handen der Engelschen zijn, heeten gebroken te wezen, behalve één kabel, die geheel ten dienste staat van Lord Roberts. Toch blijkt nu uit de europeesche bladen, die hun berichten ontvangen hebben uit brieven en officieele mededeelingen van Boerenzijde, dat de zaak der Boeren zoo kwaad nog niet staat. De Engelschen hebben in den laatsten tijd gevoelige verliezen geleden, doch zij zoeken die verliezen op bedriegelijke wijze te verbergen. De communicatie van Roberts in Pretoria met de overige gedeelten des legers wordt voortdurend verbroken en zelfs te Londen gelooft men niet meer aan het aanstaande einde van den oorlog, noch aan de demoralisatie der Vrijstaatsche troepen, noch aan de ontmoediging der Boeren. Er is dan ook geen sprake meer van een ijzeren cirkel, die getrokken zou zijn om Dewet in den Vrijstaat en om Botha in Transvaal; Roberts heeft wel iets anders te doen dan cirkels te trekken, nu hij zijn handen vol heeft met het herstellen zijner communicaties, die telkens opnieuw worden verbroken.

Zoo is het in de laatste dagen generaal Dewet wederom gelukt met een commando de communicatie van Roberts, zoowel den spoorweg als de telegraaflijn, af te snijden. Bij die gelegenheid maakte hij ook 100 Hooglanders gevangen. Verder overrompelden de Boeren nog een trein en bleven bij verschillende schermutselingen overwinnaar.

Amerika. — Aan de *Kölnische Volkszeitung* schrijft een correspondent uit de V. S. het volgende:

Einde April dezes jaars legden de Zusters van Notre Dame de Namur, te Washington den eersten steen eener universiteit voor vrouwen.

Kardinaal Gibbons heeft zijne ondersteuning toegezegd; evenzoo alle invloedrijke prelaten en leden der Noord-Amerikaansche geestelijkheid.

Deze nieuwe vrouwenvakschool zal Trinity college (college der H. Drievuldigheid] heeten. Zij bevindt zich in het noord-oosten van Washington, in de nabijheid der Katholieke universiteit voor mannen.

Trinity college heeft reeds aanzienlijke schenkingen ontvangen: een dame uit New York, mej. Bary, is goed voorgegaan: de Katholieke vrouwen uit Boston zorgen voor een bibliotheek, de stad Kansas heeft een som geschonken tot het verleenen van beurzen: mevrouw Thomas Wrenn Ward uit New York stichtte een leerstoel voor philosophie en mej. Sherman spant alle krachten in, om uit bijdragen van haar vriendinnen in Ohio, een leerstoel voor geschiedenis in te stellen Ook de Katholieke club te New York heeft groote giften toegezegd.

Er zal onderwijs worden gegeven in Latijn, Grieksch, Fransch, Duitsch, wiskunde, geschiedenis, letterkunde en wijsbegeerte In het najaar wordt de eerste cursus geopend.

Advertentien.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1900.	Caracas	Hildur	Philad.	Marcb.	Caracas	Hildur.
Vertrekt van NEW-YORK	Juli 14	Juli 21	Juli 28	Aug. 4	Aug. 11	Aug. 18
Doet SAN JUAN aan	19		Aug. 2		16	
„ PONCE „	20		3		17	
Komt aan te LA GUAIRA	22		5	12	19	
Vertrekt van „	25		8	12	22	
Komt aan te PTO. CABELLO	26		9		23	
Vertrekt van „	27		10		24	
Komt aan te CURACAO	28	30	11	13	25	27
Vertrekt van „	28	6	11	20	25	Sept. 3
Doet LA GUAIRA aan	29		12		26	
„ PONCE „	31		14		28	
„ SAN JUAN „	Aug. 1		15		29	
Komt aan te NEW-YORK	2	14	20	28	Sept. 3	11

Dienst tusschen La Guaira, Maracaibo en CuraSao.

	Merida	Hildur	Merida	Marcb.	Merida	Hildur
Vertrekt van LA GUAIRA	Juli 22		Aug. 5	Aug. 12	Aug. 19	
Komt aan te CURACAO	23		6	13	20	
Vertrekt van „	23	Juli 30	6	13	20	Aug. 27
Komt aan te MARACAIBO	24	31	7	14	21	28
Vertrekt van „	26	Aug. 5	9	19	23	Sept. 2
Komt aan te CURACAO	27	6	10	20	24	3